

19. hét

TÉMA: HÁLAADÁS A TEREMTETT DOLGOKÉRT

(1Thessz 5,18)

Kezdő imádság (l. Útmutató)

Énekek: Narancs, banán, mandarin; Piros, fehér és a kék;
Fejem, vállam, térdem, talpam

HÁLAADÁS

Készítsük elő azoknak az állatoknak a képét, amelyeknek a nevét tanítjuk a gyermeknek, vagy amelyeket már ismer!

Így kezdjük: *Az állatokat Isten teremtette*, majd mutassunk az első állatra, és mondjuk a nevét, ahogyan emlegetni szoktuk: *kutya/kutyus/vauvau*.

Ha már a kicsi tudja, mit mond az állat, kérdezzük: *Mit mond a kutyus? (Vau-vau.)* Többszöri ismételtetés után így zárjuk: *Isten teremtette a kutyát/kutyust/vauvaut.*

Végül énekeljük hozzá az éneket! Az 1. versszak eléneklése után költsünk állatos versszakokat! (Hasznos előre eltervezni, hogy mely állatokat veszünk sorba, és megírni a hozzájuk tartozó versszakokat.)

A D A E A A D

Ki terem-tet-te ezt a vi-lá-got. Az egész vi-lá-got, az egész vi-lá-got? Ki terem-tet-te

A Hm E A

ezt a vi-lá-got? A - tyánk, Is - te - nünk.

[Ide kattintva meghallgathatsz néhány ötletet az állatok énekeibe foglalására](#)

Záró imádság: *Istenünk, köszönjük a sok szép, érdekes, vicces állatot, amelyeket teremtettél. Ámen.*

Ha a kisgyermek elkezdett már beszélni, és szeretne ő is hálát adni, segítsünk neki! Mutathatjuk egyenként az állatokat, amíg ő elmondja imádságát. Előre is mondhatjuk az elsőt: *Köszönöm a kutyust.*